

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB/EES/2017/08) i anulowanie wyceny niezależnego biegłego, na której opiera się ta decyzja zgodnie z art. 20 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- uznanie art. 18 i 29 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 za niezgodne z prawem i za niemające zastosowania;
- obciążenie JEDNOLITEJ RADY DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2017 r. – UP/ Komisja

(Sprawa T-706/17)

(2018/C 005/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UP (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;

w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 kwietnia, w której DG RRHH oddaliła wniosek skarżącej o pracę w niepełnym wymiarze godzin ze względów medycznych;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lipca 2017 r., w której oddalono zażalenie;
- nakazanie naprawienia szkody majątkowej i krzywdy wyrządzonych skarżącej w następstwie przyjęcia tych decyzji, w kwocie, z zastrzeżeniem ponownej wyceny, 8 800 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzut i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedyny zarzut, podzielony na dwie części:

Część pierwsza dotyczy naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji, a także naruszenia prawa do bycia wysłuchanym w zakresie, w jakim organ powołujący oparł się na uregulowaniach dotyczących sytuacji odmiennych od sytuacji strony skarżącej, bez wysłuchania jej ani umożliwienia jej przedstawienia uwag mogących wywrzeć wpływ na treść decyzji, i w konsekwencji naruszenia przysługującego skarżącej prawa do obrony.

Część druga dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności, a także istnienia oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, jakiego dopuścił się organ powołujący, w zakresie, w jakim mógł on rozpatrzyć świadczenie z tytułu niezdolności do pracy w świetle ogólnych reguł zwrotu określonych we wspólnych zasadach. Strona skarżąca jest zdania, że żaden z przepisów regulaminu nie stoi na przeszkodzie łączeniu wspomnianych świadczeń z dochodami z działalności zawodowej ze względu na to, że jej sytuacja medyczna i stopień niezdolności nie odpowiada kryteriom niezdolności ze względów medycznych określonej w regulaminie pracowniczym.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2017 r. – Euracoal i in./Komisja

(Sprawa T-739/17)

(2018/C 005/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia), Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein e.V. (Kolonja, Niemcy), Lausitz Energie Kraftwerke AG (Cottbus, Niemcy), Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Niemcy), eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte W. Spieth i N. Hellermann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁽¹⁾ (Dz.U. 2017, L 212, s. 1) w zakresie, w jakim w ten sposób przyjmuje się i ustala się poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AELs) dla emisji NOX (art. 1, załącznik pkt 2.1.3, tabela 3) i emisje rtęci do powietrza (art. 1, załącznik pkt 2.1.6, tabela 7) ze spalania węgla kamiennego lub brunatnego,
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności w całości decyzji wykonawczej (UE) 2017/1442 oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: Naruszenie istotnych przepisów prawa procesowego, norm prawnych wyższego rzędu oraz granic uprawnień w związku z głosowaniem w ramach komitetu działającego na podstawie art. 75